

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
 καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μιᾶς, Ἁγί-
 ας καὶ ὁμοουσίου καὶ ὁμοοποιου καὶ ἁδι-
 αφέτου Τριάδος, παρὰ τῆς ὁποίας μοῦ
 ἐδόθη ἡ ἐπί τῆς ζωῆς μου, καὶ ἡ ὁποία
 ἐν τῆς ζωῆς τῆς ἐπιγείου εἰς τὴν θύρα-
 νιον με' ἐκάλεσε τῶν, ὅπως τοῦλάχιστον
 εὔχομαι καὶ παρακαλῶ τὸ ἴδιο νὰ εὔ-
 χεσθε.

Εἴμερα, ἡμέραν Πέμπτην, 31 Δεκεμβρία
 1992, καθιεμένος εἰς τὸ Γραφεῖο τοῦ με-
 κροῦ κακίμου μου, διηλα εἰς τὸ εἰκονο-
 στίο, τῆς ἐπὶ τῆς δόξου Ὁρατίου ΚΑ-Ἀμφιά-
 λης - Πατριάρχης (καθὼ ἀδελφικῆς) οἰκίας τῆς
 εὐλογομένης οἰκογενείας μας, γράρω τὸ
 παρὸν ἐπιμείλημα, βιαστικῶς, μὴ παρ' δὲν
 προλάβω, διὰ νὰ ἀποδείξω ὑποσπόμενες δε-
 πιτομέρειες, τίς ὅπως θερμὰ παρακαλῶ,
 νὰ λάβετε σπὶ ὄψιν καὶ νὰ ἐπιτελέσετε.

Ἐν πρώτοις, ὁποῖος διαβάσει αὐτὲς
 τίς γραμμὲς καὶ ὅποιοι ἀκούστε αὐτὰ
 τὰ λόγια, διασκέφατε ἀμέσως τὴν ἀνάγκην
 εἶναι, κάνετε τὸν σταθρὸν σας καὶ προσε-
 χιδεῖτε λέγοντας τρεῖς φορές!

1 - Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, συγχώρησον τὸν
πολὸ ἀμαρτωλὸν δούλον σου Τρυφῶ-
ν Ἀρχιερέα».

ἔπειτα, παρακαλῶ, θανατώητε τὸν
σταυρὸν σας τρεῖς φορές λέγοντας:

- Ὁ Θεὸς νὰ δέ συγχωρήσῃ, Πάτερ

Τρυφῶνιέ, καθὼς καὶ ἐμεῖς σε συχω-
ροῦμε». καὶ παρακαλῶ νὰ μέ συ-
χωρήσετε μὲ ἄλλοι σας τὴν καρδίκα.

Αἰῶτα ἤμην ἀμετανόητος εἰς ἄλλοι
τὴν ζωὴν μου, ἀλλὰ τώρα μετανῶ
δι' ἅλα τὰ ἁμαρτήματά μου, δι' ἅλα τὰ ἁ-
μαρτίες μου, τὶς ἀκρίβειές μου, τὶς πα-
ραλείψεις μου, τὶς κακίες μου, τὶς ὀ-
λιγοπιστίες μου, τὴν ἔλλειψιν ἀγάπης μου
πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους, τὰ
φανερά καὶ τὰ κρυφά ἁμαρτήματά μου,
διὰ τὰ ὅποια παρακαλῶ πῦζε τώρα
τρεῖς φορές:

- Κύριε καὶ Θεὸ Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ
διαπομπεύσῃς τὸν δούλο σου Τρυφῶ-
ν Ἀρχιερέα καὶ μὴ ἀποκαλύψῃς
τὰ ἁμαρτήματά του ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων, οὔτε τῶν ἁγίων, οὔτε τῶν Ἀγγέλων.

Εὐχαριστῶ ποδὸ, πού τό εἶπατε τρεῖς
φορές.

Ζητώ συγχώρησιν καὶ διὰ τὴν ἀμετα-
νοήθειάν μου καὶ διὰ τὸν τρόπον ἀ-
ναχώρησός μου ἀπὸ τῆς γῆς. Θὰ ἦθε-
λα νὰ εἶς χαριετήσω λέγοντας εἰς τὸν κατ' ἑ-
να ἰδιαιτέρως ὅσα θὰ ἔγραψτε, προσω-
πικῶς νὰ εἰπῶ, καὶ ἀπὸ τὸν κατένα νὰ πα-
ρω εἰδίην συγχώρησιν. Ὅμως, ἡ πολλὴ σας
ἀγάπη, δὲν μοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἐπιληρώσω
αὐτὸ τὸ βασικὸν χρέος μου, ἀπὸ φόβον, μήπως
εἶς στενοχωρήσω, καὶ ἀπὸ ὀλιγοπιστίαν,
διότι δὲν ἔχω τὸ διακείμενον νὰ θεωρῶ βέ-
βαιον καὶ ἐκ θεοῦ ἐπωδότησεν, τὸ ἐν τῷ
ἔσωτερικῷ βουαίδημα ἢ προαιδέημα
τοῦ ἔχω διὰ τὴν ἀναχώρησίν μου. Ὅμως
ἀναβῆτω δι' ἀργότερα, ἂν προλάβω, νὰ χρο-
ψω γενικῶς δι' αὐτὰ τὰ πράγματα

Ἐπίσης πρέπει νὰ εἰδοποιηθῶν τὰ πνευματικὰ
μου παιδιὰ, ἔστω διὰ νὰ προσευχηθῶν

Νὰ ἀνακοινώσων με' ἕτερον τρόπον, ὅτι
ζητώ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους συγχώρησιν
καὶ παρακαλῶ, ὅσο ζοῦν, νὰ προσεύχων-
ται ὑπὲρ ἀναπαύσεώς μου, αὐτοὶ καὶ
τὰ παιδιὰ τους. Ἀγαπῶ ὅλους τοὺς ἀνθρώ-
πους, χωρὶς ἐξαιρέσειν καὶ χωρὶς διάκρι-
σιν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ἐμένα ἀγάπη-
σαν ὅσοι με' ἐχάρισαν. Ἀπὸ ἐνδομῶμαι

ὅτι κάποιος με ἐπικράυε. Ἐν τούτοις, ἄν
 καὶ εμαρτωλὸς καὶ ὀφειλέτης εἰς ἄλλου,
 παρέχω ἀπὸ φυχῆς εὐχαίμονειν εἰς ἄλλου,
 δι' ἅλα τὰ σφάλματά τους. εὐχομαι νὰ ᾄται
 εὐλογῇ ἄλλου ὁ Κύριος, κοντά εἰς τὸν
 ὅποιον θά βρῆτε ἐπίγεια καὶ οὐράνια μα-
 καριότητα, ἂν ζῆτε μέσα εἰς τὴν
 κόλπους τῆς ἑμιελύσας μας.

εὐχαριστοῦ καὶ εὐχαριστοῦ ἄλλου τῶν ἀν-
 θρώπων, τῶν ἑβραίων, Ἀρχιερεῖς, τῶν κληρικών,
 τῶν εὐαγγελιστῶν μου, τῶν πνευματικῶν μου Πατέρων
 καὶ ἀδελφῶν (ἰδιαιτέρως τὸν ἑβ. Εἰμον π. Πανταζε-
 ῖμονα), τῶν συνεργῶν καὶ τὰ πνευματικὰ μου
 παιδιὰ, ἀπὸ τὸν πλησιέστερο καὶ μεγάλο μέχρι
 τὸν μακρυνότερο καὶ μικρό, τὸς φίλους μου
 τὸς πτωχοὺς καὶ τὸς ἀρρώστους, ἄλλου τὸς κα-
 στοριανούς, καὶ ἄλλου... ἄλλου. ὅλοι με ἔχουν
 εὐφραστήσει, καὶ ἔχουν συμβάλει εἰς τὴν πρόο-
 δόν μου καὶ με ἐβοήθησαν με τὴν ἀγάπην καὶ
 τὴν προσοχὴν των περιωρότερο, ἀπὸ ὅσο
 ἐβόηθησα ἐγὼ ἐκεῖνος, ζητῶ συνεργῶν διό-
 τι δὲν ἐνδιαφέρθηκα δι' αὐτοὺς ὅσο ἔπραξα,
 καὶ δὲν τὸν ἀγάπησα ἰσάργα.

ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦ τὴν μητέρα μου, πού
 τόσα υπέφερε δι' ἐμέ, καὶ τὴν ἀδελφὴν μου,
 τὸ στήριγμα τῆς πνευματικῆς μου ζωῆς, καὶ σύμ-
 βοηλον ἀγαθὴν, πού διηγήρε πάντοτε συμμέτοχος
 τῶν πόνων μου καὶ συνεργός τῆς χαρᾶς μου.

Νομίζω δὲ πρὸς χάρυν μου ἐπέβησαν
τόσο εἰς τὴν ζωὴν τους, καὶ ζητῶ συγγνώμην.

Θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω ἄλλους, ἕνα-ἕνα
προσωπικὰ καὶ ἰδιαιτέρως, διότι ἄλλοι εἶδαν
εὐεργέτες μου.

Ἀλλὰ εἶναι τόσο πολλοὶ, καὶ ὁ χρόνος μου τόσο
λίγος. Εὐχαριστῶ ἐπίσης τὴν ἰκέρην καὶ τὸ
νοσηλευτικὸ προσωπικόν, πού θὰ μὲ νοσητεύ-
σουν τελευταῖοι. Μὴ τὴν καταλογίσω κανεὶς
εὐθύνει διὰ τὰ χαρὰ ἀμέλειαν ἢ κατὰ ἄλλο. Διό-
τι ἐγὼ εἶμαι βέβαιος, ὅτι πάντοτε κἀναῶν
τὸ πᾶν διὰ τὴν ἀφροσύνην των.

Εὐχαριστῶ καὶ ὅσους θὰ μὲν παρέχων
καὶ τὴς τελευταῖες προνομιᾶς καὶ θὰ μὲ
καταβῶσαν εἰς τὸν τάφον, καὶ ὅσους προση-
χῶσιν ἢ διακονήσιν δι' ἐμένα καὶ ὅσους
πλύνῃ κάρτε, ἐλέγουν τὸν ἀμαρτανιὸν δου-
λαί σου, Γρηγόριον Ἀρχιερέα).

Εἰς ἄλλους νὰ ἀνταποδώσῃ ὁ Κύριος πλη-
θὺν τὰ ἐπίγεια καὶ τὰ οὐράνια ἀγαθὰ
σου.

Νομίζω ὅτι δὲν φοβούμαι τὸν θάνατον.
Διὰ τοῦτο; Μὲ τρομάζει τὸ πένθος σου. Ἀλλὰ
δὲν νομίζω νὰ φύγω ἀπὸ τὸν παρόντα κό-
σμον. Δὲν ἀφῆκα μὲ τὴν καρδίαν μου οὔτε
χρήματα, οὔτε κοσμήματα, οὔτε στίβια,

οὔτε τὴν ἴδιάν μου τὴν θυγατέρα, οὔτε τὸ καλὸ φα-
γητό, οὔτε τὴν δωκατινήν μου ἀνάγκασιν. Μό-
νον τὴν ἀνθρώπους ἀγάπησα, εἴτε συγγενεῖς, ὅπως
τὴν ἀδελφὴν τῆς μητέρας μου θεία Αἰκατέρην,
εἴτε ξένους καὶ ἀγνώστους. Καὶ εἴς νά προσεύ-
χεσθε διὰ τῆς ἀγνώστους σας, νά τῆς ἐλεήσῃ
ὁ Κύριος, θά γίνουν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ θαύμα-
τα μέ τὴν προσευχὴν σας, χωρὶς νά τὸ πληροφο-
ρηθῆτε, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι θά ἀγνοοῦν ὅτι ἡ δική
σας προσευχὴ τῆς εὐεργέτουσε, περιεσότρου νά
προσεύχεσθε ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ἀγνώστων καὶ
τῶν ἰατρῶν τούς, τῶν ψυχικῶν, τῶν στρατιω-
τῶν καὶ πλῆθους τῶν κινδυνεύοντων, ἐπίσης
ὑπὲρ τῶν παροστρατημένων. Νά δίνῃ ὁ Κύριος
φωτὸ μένο μεγαλὸ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Διό-
τι ὅλα τὰ κακά προέχονται ἀπὸ τὸν σιου-
θμό τοῦ μεγαλοῦ ἐπὶ τοῦ πονηροῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ
ἐξέρχεται ἡ θείασις, καὶ ὅλα τὰ κακά ἀπὸ τὸν
φωτισμό τοῦ μεγαλοῦ ἐπὶ τοῦ ἰκετοῦ - καὶ τότε
ἐνισχύεται ἡ θείασις.

Δέν λυποῦμαι διὰ τὸν θάνατον, περὶ μόνον
διότι θά στενοχωρηθῶ τῆς ἀνθρώπου καὶ
διότι τρέμω τὴν φοβερὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Ἔ-
ξοχονια ζωῆς δέν μου ἦσαν ἀμετὰ διὰ νῆ
μετανοήσω, ὁ ἀχάριστος ἐγώ. Ἀσφαλῶς ὁμῶς πιστεύω
καὶ ἐλπίζω "εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαχνίας" τοῦ
Κυρίου.

Ὑλικὰ κτήματα ἢ χρήματα δὲν ἔχω, δὲ
νά δωρήσω εἰς κανένα. τὰ ὀλίγα βιβλία μου
ὡς μένουν τὰ ἐν τῇ Καστορίᾳ εἰς τὸν κε-
ρὰν Λιζαπολίτη, τὰ δὲ ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸν
ἀδελφόν μου, ἢ ὡς δοθῶν εἰς εὐλογία εἰς τὰ
πνευματικὰ μου παιδιὰ ἢ εἰς τὴν κληρὸν Μο-
νήν τῆς μετανόας μου, τὴν γλυκεῖά καὶ ἀγα-
πητὴ μου Παναγιᾶ τὴν ζωοδόχον Πυρῆν, τὴν
ἐσπῆν. καὶ προδοκῶν τῆς ζωῆς μου καὶ
τῆς κληρικῆς μου σταδιοδρομίας. τὰ περισσό-
τερα ἐν τῶν Ἀρχιερατικῶν μου Ἀκρίαν
προέχοντα ἀπὸ τοῦ προσφύτου μου, ἀπο-
δικῶν Τριφυλοῦ τῶν Β' (Μακίστων), καὶ ὡς μέ-
νου δὲ τῶν ἀδελφῶν σου.

Ἐχέσθε ἐπεὶ ἐμοῦ. εὐλογῶ ἑαυτῶν.
Με ἀγάπην

τῷ Καστορίᾳ Τριφυλοῦ

ΕΝΘΥΜΙΟΝ
ΤΡΙΤΟΥΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Ι. Ν. ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ - 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1999